

Det er i fuld harmoni med Edinburgh-Afgørelsen.

Med hensyn til visum og hvilke lande der skal søges visum fra, er det rigtigt, som fru Anne Bastrup siger, at SF inden afstemningen den 18. maj 1993 var med til at anbefale, at de regler skal afgøres i søjle 1 i Maastricht-Traktaten og altså ikke i Schengen. Det har SF altså selv været med til.

Med hensyn til den illegale indvandring kan jeg sige, at det er Udlændingestyrelsens vurdering, at problemet ikke bliver væsentlig større eller anderledes, end det har været hidtil, og at vi her i Danmark ikke vil se det i større udstrækning. Jeg kender ikke tallene for de enkelte politikredse – det må man undskylde, men der er jo over 50 – men det er altså vurderingen. Vi har jo den målrettede observation i de områder, hvor der måske ville komme et problem, men det forventes altså ikke, at det vil ske.

Jeg skal ikke forholde mig til det irske formandskabs udspil her og heller ikke sige, hvad det betyder. Det kender jeg det slet ikke godt nok til, og jeg ved heller ikke, om det vil få de konsekvenser, hr. Keld Albrechtsen mener. Jeg har sagt, at der er et mellemstatsligt samarbejde her i Schengen, og de regler, der vedtages, skal vedtages med enstemmighed i en forsamling, hvor man først spørger Island og Norge: Hvad mener I? Kan I gå med til det og det? Dernæst spørger man de andre lande, og Finland, Sverige og Danmark er med hele tiden i de afgørelser, der træffes i enstemmighed, så vi skal nok være opmærksomme på den nordiske dimension i problemet, det kan man være helt sikker på. Det er derfor, vi har brugt 2 år på at forhandle en løsning igennem, der kunne være tilfredsstillende for det nordiske samarbejde, og jeg er glad for, at det er lykkedes.

Med hensyn til Grønland og den canadiske grænse tror jeg, jeg har sagt til hr. Otto Steenholdt, at giver det spørgsmål anledning til særlige problemer, vil vi tage det op. Det er det danske politi, der står for kontrollen deroppe, og det er over budgettet for det danske politi, arbejdet bliver finansieret. Men hvis der bliver problemer, vil de blive løst på en tilfredsstillende måde – også for grønlænderne – så rigsfællesskabet stadig kan være fuldt intakt.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for forsøget på at svare. Det må siges kun at være et

forsøg, for jeg har bedt flere gange om at få en garanti for, at regeringen vil sikre, at det samarbejde, der ligger i Schengen, og som vi diskuterer nu, ikke går over til at blive et EU-samarbejde.

Nu vil jeg nøjes med bare at bede ministeren udtale efter bedste evne, om han mener, det vil gå over til at blive et EU-samarbejde. Det skal ses i sammenhæng med, at ministeren gang på gang på gang siger, at Schengensamarbejdet er et mellemstatsligt samarbejde, som ligger uden for EU – det gør det jo også på nuværende tidspunkt, bl.a. er Norge og Island med – og at der skal enstemmighed til, hvis der er noget som helst, der skal ændres.

Så siger ministeren også, at det trods alt er Sverige, Finland og Danmark, der skal garantere, at Norge og Island bliver hørt. Ergo har de ikke stemmeret, og så spørger jeg: Hvordan i alverdens riger og lande vil ministeren sammenholde det med, at Schengen er et mellemstatsligt samarbejde? Vi ved, at under den regeringskonference, som foregår i disse dage, og hvor der skal træffes beslutninger, ligger der forslag fra både det irske formandskab og fra Frankrig og Tyskland om at flytte det over i EU, og det irske formandskab taler om søjle 3, og det fransk-tyske forslag taler om søjle 1, og så er det godt nok tværet grundigt rundt, og så har vi jo på den måde smidt Island og Norge ud. Det kan jo være, de kan få lov til at være med som observatører.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er stærkt utilfredsstillende, at vi har en justitsminister, der vil undertegne Schengenaf-talen den 19. december uden at have gennemanalyseret, hvad det irske traktatudkast vil få af konsekvenser for det, man gør. Men vi må konstatere, at det er den – vil jeg nok sige – noget lemfældige position, som regeringen har.

Så vil jeg stille et spørgsmål, som jeg stillede tidligere i debatten, men som jeg ikke hørte noget svar på, og det er, om vi kan få offentliggjort det her dokumentmateriale, den hemmelige del af Schengenaf-talen. Den er jo faktisk ganske stor.

Jeg vil godt spørge ministeren, om han har nogen som helst konkret grund til, at f.eks. det afsnit, der vedrører de hemmelige tjenester, samarbejdet mellem efterretningstjenesterne, skal hemmeligholdes for befolkningen og ikke kan indgå i den folketingsdebat, hvor ratifika-